ANA MUHALEFET DERGİSİ

Dinozor

10 ARALIK 1998 PERŞEMBE • SAYI: 72 • FİYATI: 150.000 TL

YER KIRMIZI, GÖK SARI!

90 dakikalığına da olsa sorunları unutup Galatasaray'ı destekleyeceğiz. Hadi be Cim-Bom!..

Not: Maçtan sonra, sevincini balkonlara ateş ederek kutlayan ayılara dikkat!

Akşamsefası

ÖYLE ÇOK BENZİYOMUŞUM Kİ...

Cumhuriyet **Dinozor**

Sayı: 72
10 Aralık 1998

İmtiyaz Hakkı Sahibi: Yeni Gün Haber Ajansı Basın ve Yayıncılık AŞ adına **Orhan Erinç** • ***Yazışleri Müdürü:*** Zafer Temoçin • ***Basıldığı Yer:*** Yeni Gün Haber Ajansı AŞ • ***Yayına Hazırlayan:*** Yedi Mayıs Haber Ajansı AŞ • ***Grafik Uygulama:*** Fenni Özalp • ***Kaligrafi:*** Şevki Sayışman
Tel: (0212) 512 05 05 / 428-429 • ***Faks:*** (0212) 512 54 55 • ***Adres:*** Türkocağı Caddesi, No: 39/41, Cağaloğlu / İstanbul

► 'İşsizlik alarmı" verildi! Ekonomik krizin, son üç ayda birçok işyerinin kapanmasına, binlerce insanın işsiz kalmasına yol açtığı belirlendi. Dünyanın en kalabalık "işsizler ordusu" bizde!

► Evrim kuramına yönelik gerici saldırılara karşı, bilimadamlarının başlattığı imza kampanyasında imza sayısı 2 bini aştı!

► Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, Futbol Federasyonu seçimlerine mafyanın karıştığı iddiaları üzerine soruşturma başlattı!

DİNOZOR'DA BARIŞ

Dincilerin yobazlıkları her gün ÇARŞAF ÇARŞAF medyada!

Nerde Avrupa Birlik orda ikilik!

Reenkarnasyoncular için en önemli delil Çiller'in ölüp ölüp dirilmesi!

BARIŞ ERTÜRK

► Hükümeti kurmakla görevlendirilen DSP lideri Ecevit, "taze aklanmış" iki sağ lideri biraraya getirmek için yoğun çaba harcıyor!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Ecevit Norveç'e gitti! Norveç'te hükümet kuracağını söyleyen Ecevit, "Ben hükümeti kurmam istendi, fakat illa da Türkiye'de kur denmedi! Norveç'e gidip görüşmeler yapacağım ve sakin, huzurlu bir ülkede başbakanlık yapmanın tadını yaşayacağım! Yeter kardeşim, bu ülke beni yordu, envai çeşit tik sahibi oldum" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Çiller, "Ne mutlu bana ki, demokrasiyi özümsedim" dedi! DYP lideri şöyle konuştu: "Geniş tabanlı hükümette ısrar ediyorum! Daha düne kadar bu aklımdan bile geçmezdi. Çünkü amacım ilk fırsatta tabanları yağlayıp buradan gitmekti! Bu yüzden geniş taban istemezdim. Fakat ANAP tarafından aklamdığından beri geniş taban hastası oldum! Demek ki demokrasi böyle böyle öğreniliyor!"

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Ekonomik kriz işadamlarını da etkiledi! Konu hakkında konuşan bir işadamı, "Habire işçi çıkartıyoruz. Ülkede işçiden çok işsiz var! Ya kalan işçiler de işsiz arkadaşlarından görüp kaytarırlarsa n'olur halimiz. Devletimiz işsizleri toplumdan soyutlamalıdır" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Sedat Bucak'tan ilginç savunma! Susurluk duruşmasında söz isteyen Bucak, "Biz bir çete değiliz! Çete olsak mutlaka bir şekilde sanatçı Selçuk Ural'la bağlantımız olurdu ve bu bağlantı açığa çıkardı. Tüm çetesel faaliyetlerde onun adı geçiyor. Bizle herhangi bir ilgisi olmadığına göre masum sayılmalıyız" şeklinde konuştu!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Medyatik olmak istediğini ve tekliflere açık olduğunu açıklayan kurye kız Dilek Örnek, Reha Muhtar'ın asistanı oldu! Verilen bilgiye göre, Show TV'nin haber bülteni Dilek Örnek'in bacaklarına yazılacak ve Reha Muhtar haberleri promter ya da kâğıttan değil, kurye kızın bacaklarına bakarak okuyacak!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Medyadaki krize reklam kahramanlarından tepki! Ortak bir açıklama yapan Aymar yaratığı, Yumoş, Ali Desidero, Ayşe Teyze ve BP'ye mektup yazma hastası minik Can, "Özel TV'leri kınıyoruz! Reklam tarifesine zam yaparak bizi seyirciden koparamazlar! Biz hedef kitleye malolmuş tipleriz" dediler!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

Beşiktaş, Sakarya maçına çıkmayacak! Toshack, "Namağlup olmak takımda stres yaratıyor. Sakarya maçına zıkmayıp hükmen mağlup olacağız ve bu stresten kurtulacağız" dedi!

AZ SONRA!.. AZ SONRA!..

DERYA SAYIN

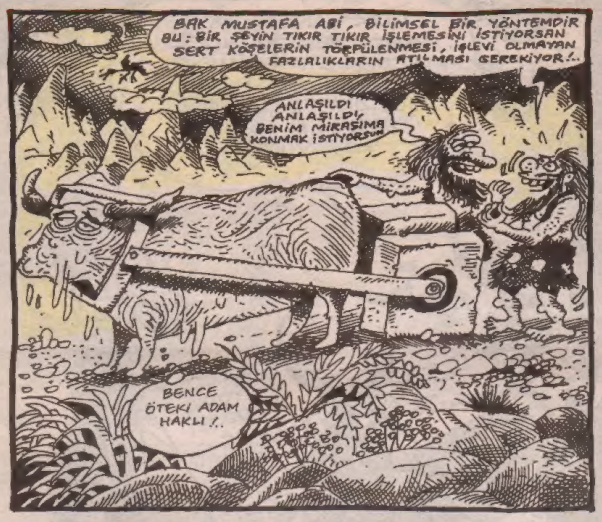

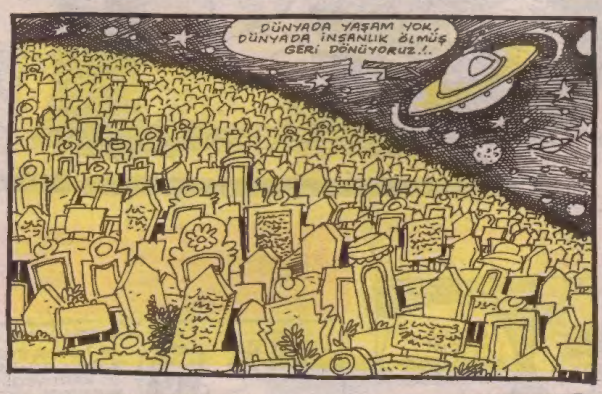

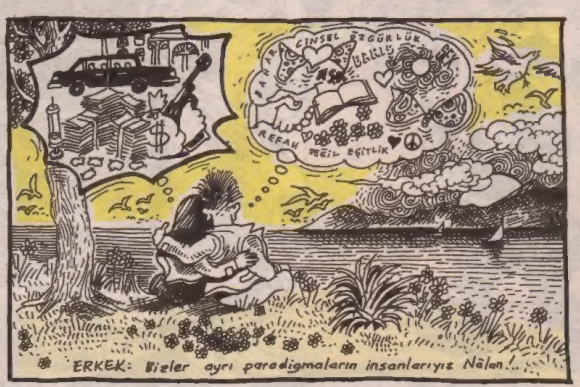

Son anda aldığımız bir habere göre...

TURCKCELL–TELSİM KAVGASI

—Bana bak Hidayet işin boku hakkaten çıktı. Alevi-Sünni, Türk-Kürt, laik-antilaik derken şimdi bir de selci-simci kavgası çıktı çıkacak... Bi batağa girdik ki nası çıkcaz bilmiyom valla... Toplum zaten bölünme eğiliminde, biz de iyice parçalıyoruz. Bu Apo gündemini kullanıp bir taşla önemli bir miktar kuş vurma projesi ters tepecek diye korkmaya başladım.

—Onu bu savaşı açmadan düşünseydiniz Sezai Bey.. Savaşı sizin talimatınız üzerine başlattık. "Ekonomik olarak Asya kaplanlarından bi farkımız kalmadı. Bu rekabete dayanamıycaz. Eriksın'ın ve dolayısıyle selcilerin PKK'yle iç içe bir şirket olduğunu açıklayalım. Başka çaremiz kalmadı" diyen sizdiniz...

—Doğru... Ama sizin **"Apo İtalya'daki villasından dağdaki adamlarına Eriksın GF 768 modeli ve sel kartıyla talimat veriyor dedikodusunu yayalım"** önerinizi kabul etsek daha mı iyiydi yani...

—Niyemiş? Nesi vardı o önerinin Sezai Bey?

—Bi kere Apo gibi bir dağ adamı ne diye cep telefonu kullansın ki Hidayet? Kullansa kullansa posta güvercini kullanır. O posta güvercinini de dağdaki militanlar açlıktan kesip yerler... O yüzden kabul etmedik önerinizi. Gerçekçi olmak lazım di mi? Ayrıca dağın başı kesinlikle kapsama alanının dışındadır. Biz daha Sirkeci'yle Eminönü arasında net görüşme sağlayamadık.

—Evet önerimizi beğenmediniz ama ya sizinkine ne demeli? "Eriksın yeni modeline Abdullah 769 adını verecek diye haber sızdıralım" diyen siz değil miydiniz? Hiç koskoca şirket böyle bir saçmalık yapar mı?

—Niye olmasın... "Adamlar gerilla tipi cep telefonu yapmış. Meksika'da Zapatistalar'a da dağıtacaklarmış" derdik... Bir kılıfını bulurduk yani... Neyse... Madem ki bir kere bu savaş açıldı, meydandan kaçacak değiliz ya... Onların bir trilyonluk dava açma hamlesine bi karşılık bulmamız lazım.

—Bir önerim var. Bu işi Karagümrük çetesine bırakalım. Selcilerin çıplak fotoğraflarını çekerler. Biz de şantaj yaparız... Şimdi bu çok moda. Ayrıca sosyetede de çok gözde...

—Sen hakkaten jelatininde bir salaksın Hidayet. Ben her şeyin başı kalite demiyor muyum? Karagümrük çetesi telmaşa çıktı olum. Yüzlerine gözlerine bulaştırdılar. Sibel-ƒ Hakan çiftini medya karşısında görmedin mi? Biz de o duruma mı düşelim yani?.. Bize Susurluk gibi bir çete lazım. Bak, üzerinden neredeyse bir asır geçti, hepsi de taş gibi ayakta. İçerde bi tane adamları bile yok. Kalite olum kaliteee... Çete ve çete var... Yakında Türk Standartları Enstitüsü ideal çete tanımı yapsa ve bu işe bir standart getirse hiç şaşırmam. Sen kaliteyi yakalayabiliyor musun, ondan haber ver?

—Haklısınız. O zaman yarın bir açıklama yapalım. Diyelim ki "Atatürk Havalimanı'nın apronuna çakılan uçağın düşme gerekçesi sel kartı kullanan Eriksın'ın yeni modeliymiş".

—Güzel insan Hidayet. Ya kara kutu bulunur da gerçek ortaya çıkarsa... Adamlar bir trilyonluk ikinci bir dava daha mı açsın yani...

—Peki madem öyle o zaman yarın işçi pazarından ve İstanbul'un örnekleme metoduyla seçilmiş semt kavelerinden bir grup adam toplayalım... Olay yaratalım!...

—Ne olayı?

—Alo Türkiye olayı... Heh he!... İtalyan konsolosluğu önünde Apo'nun kuklasıyla Sel tavşanını aynı anda yakalım. Avcılar Derneği'nden de destek alalım.

—Olum o bi kere tavşan dili.

—Ne peki? Uzun iki kulağı var. Papyon takmışlar dallamaya. İki kolunu bağlamış salak salak sırıtıyor. Hakkaten ne ki o tavşan dilse?

—Ne biliyim olum. Sel yanlığı...

—Her şeyden önce biz de bulsak ya öyle bir yaratık...

—Çok salaksın Hidayet. Biz şurada herifleri mat edecek proje geliştirmeye çalışıyoruz sen yaratık derdindesin. Sonunda vesikalık fotoğrafını şirketin amblemi olarak kullanıcam o olacak yani. Senden iyi yaratık bulacak halimiz yok ya.

—İnsanın fiziksel görüntüsüyle alay etmeye hakkınız yok Sezai Bey. Beni çok kırdınız. Şu andan itibaren bir sim neferiyim ben... Selcilerin cephesinde size karşı savaşıcam.

—Hidayet dur güzel insan, kardeş kardeşi vurur mu? Gel buraya. Birlik beraberliğe en çok muhtaç olduğumuz şu günlerde selcisiyle, simcisiyle...

—Sel bayrağını dalgalandırmaya gidiyorum Sezai Bey, boşuna çene yormayın. Savaş meydanında görüşürüz. Kapsama alanınız kapalı olsun.

—Bölücü puşt!...

METİN HAKYERİ
e-mail: hakyeri@yahoo.com

EVİM VE YAĞMUR (II)

Altay - Sencer

Herkes kendi hayatını yaşıyordu bu apartmanda sayrılmışlık, yoksunluk, herkesi gözükara, pervasız ve özgür kılmıştı...

Koskoca apartmanın merdivenlerinde, kat aralarında bire bir ilişki ya da karşılıklı sarfedilen söz sayısı çok azdı. Gecenin ya da gündüzün herhangi bir saatinde haykırmak, şarkı söylemek, külhetmek, hoyratça sevişmek, dayak atmak, hakkı vardı herkesin... Kimse kimseye karışmıyordu ve "komşu komşunun külüne muhtaç" filan değildi...

Bazen çok güçsüzleştiğim zamanlar olurdu bu evde... Yorgunluk, uykusuzluk ve içimdeki gel gitler aşırı derecede yıpratırdı gövdemi... Duvarlar, birer canavar kesilir, eşyalar üzerime çullanırdı... Sürüklenip de bu köhne binaya sığınan, barınmaya çalışan, atlı-üstlü doluşan; bu, hayatın pis ruhlu bir katil gibi peşlerine düştüğü insanlarla daha ne kadar beraber yaşayabilecektim? Bunları düşünür geçen yaşamıma hayıflanırdım...

Aklıma düşen uğursuz fikirlerin kara lekeler gibi ve kendini bilmez bir şekilde içimde çoğaldıkları bazı zamanlarda temiz havaya her zaman güven duyduğumdan, arkadaki balkona çıkar, etrafı seyrederdim... Tam karşıda bizimkinden de harabe bir apartman vardı...

Dünyanın tozunu, toprağını, kirini, kurumunu yemiş duvarları, tel tel dökülen pencereleri, akmış sıvalarıyla acınacak ve "niçin hâlâ yıkılmıyor" diye insanı şaşırtacak bir apartmandı bu... Üç daire kör kuyular gibi karanlıktı; kimse yaşamıyordu içinde. 4-5 dairenin ise sarı-siyah lekelerden, pislikten asıl rengini kaybeden perdelerinin hiç açıldığını görmedim... Hayat belirtisi olan sadece iki ev vardı...

Ne zaman balkona çıksam mutlaka onları da izlerdim... Yukardan-çoğu zaman kendimi gözleyerek-kuşbakışı seyrettiğim evlerden birinde kalın siyah çerçeveli gözlüklü, buruşuk gömlekli ve soluk renkli eşofmanlı yaşlı bir adam gün boyu gazeteye okurdu, uzandığı koltukta...

Koltuğun yakınına yerleştirdiği uzunca bir sehpanın üzerine meyve dolu tabaklar, çikmek parçaları, tenekre, yağlı tavalar, kül tablası, sürahi, sigara, bardaklar, elline ne geçerse koymuştu. Yaşlı adam tüm günlük gerek sinimlerini bu sehpadan sağlıyordu... O mükellef sofra her gün bir iki kap yemek ya da iri bir karpuz-kavunla daha da zenginleşiyordu...

Yattığı yerden iki de bir elini sehpaya uzatıp birşeyler atıştıran ve gazeteyi yüzüne yapıştırarak okuyan yaşlı bir adam... Nerelerden geldin sen amca, nasıl bir hayat yaşadın, hangi kasırgalara tutuldun, şimdi ne düşündüyorsun, memnun musun?

Devamı 6. sayfada

Baştarafı 5. sayfada

Amca memnun muydu bilemem, ama aynı apartmanın en alt katında oturan beş altı genç, görebildiğim kadarıyla evlerinde sadece ve sadece yere atılmış iki büyük yatakları ve üç-dört eski çarşafları olmalarına rağmen çok mutluydular.

İstisnasız her gece hep aynı tonda Karadeniz türküleri söylerler ve etrafı rahatsız edeceklerini hiç düşünmeden, sanki bir köy kahvesindelermiş gibi bağıra çağıra kağıt oynarlardı. Hepsi de büyük bir olasılıkla inşaat işçisiydiler... Çünkü, hepsi de evde yarı çıplak dolaşıyorlardı ve hepsinin de vücutlarında "amele yanığı" vardı...

İki apartmanın arasındaki boşluk ise tam bir mezbelelikti... Yağlı, kirli bezler, eski lastikler, taş, tuğla parçaları, boş şişeler, kırık çam parçaları, plastik bidonlar, naylon torbalar... Aklınıza gelebilecek tüm harap şeyler orada toplanmıştı... Ve öylece açıkta duruyorlardı... Tıpkı evler gibi...

Bu civarda hiç kimsenin hiç birşeyini saklayamayacak, hiçbir şeyinden utanmayacak kadar mecalsiz kaldıklarını, tükendiklerini ve artık boşverdiklerini düşündüm sık sık...

Bu insanlar yoksulluğu şefil bir yaşam olmaktan çıkarıp kendilerince bir bağımsızlığa dönüştürmüşlerdi... Eylerindeki eşyalardan sakınmadıkları için perdelerini hiç örtmeyen "varsıllar" gibi onların da her şeyi açıktaydı...

BİTTİ

YAŞ ÇAY YAPRAĞI

Sefer Selvi

MEDYAZOR

SABAH: ANADOLU AKBABASI

Tatlı liberal, alımlı gazete Sabah *"Sosyoekonomik"* meselelere de el atar bazen. Manşetten vermiş haberi: *"İşsizlik alarmı."* Özellikle tekstilde durum çok kritikmiş. Son aylarda 15'i büyük, 54 firma kapanmış. Sanayi Odası Başkanı *"Anadolu Kaplanları, Anadolu Kedilerine döndü"* derken tekstilci daha da karamsar laflar ediyormuş: *"Anadolu Farelerine döndük."*

Bir de ülkedeki ekonomik vehameti gösteren tablo koymuş *"Ürküten Gelişmeler"* başlığı altında başköşeye Sabah. İyi, güzel! İçerde ise (19. sayfada) başka bir tablo daha var. Gelir düzeyi yüksek ülkelerin ne denli mutsuz olduğuna dair bir araştırmanın tablosu bu. Türkiye *"mutluluk"* sıralamasında 10. sırada yerini almış. Böylece 1. sayfadaki karamsar ve paniğe yol açabilecek haber hemen iç sayfada telafi edilmiş. Sabah bu: Anadolu Akbabası! Anadolu Hokkabazı! Samimiyetsiz madrabaz!

PARA MUTLULUK GETİRMİYOR

İngiltere'de Strategy MORI adlı araştırma kuruluşu ülkelerin gelir düzeyini kriter olarak mutluluk düzeylerini belirledi. Ortaya çıkan sonuç ilginçti: Gelir düzeyi yüksek ülkeler daha mutsuz!

1	Bangladeş	26	İrlanda
2	Azerbaycan	27	İsveç
3	Nijerya	28	Çek Cum.
4	Filipinler	29	Hollanda
5	Hindistan	30	Avustralya
6	Gana	31	İspanya
7	Gürcistan	32	İngiltere
8	Çin	33	Finlandiya
9	Polonya	34	İzlanda
10	Türkiye	35	Danimarka
11	Dominik Cum.	36	Belçika
12	G. Afrika	37	Fransa
13	Venezüela	38	Norveç
14	Brezilya	39	Avusturya
15	Uruguay	40	Portekiz
16	Letonya	41	İsviçre
17	Hırvatistan	42	Almanya
18	Meksika	43	Kanada
19	Arjantin	44	Japonya
20	Macaristan	45	İtalya
21	Estonya	46	ABD
22	Ermenistan	47	Slovenya
23	Güney Kore	48	Litvanya
24	Şili	49	Slovakya
25	Romanya	50	Rusya

KAYHAN ERKAN'IN BAZI FİKİRLERİ

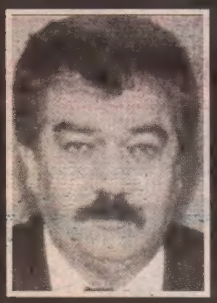

Gazeteci **ERHAN AKYILDIZ**'ı kaybettik...
1948 - 1998

CİHANNÜMA

Türkçe

Emekli imla kılavuzu **Hakkı Devrim**'in bazı *"takıntı"*ları vardır. Bir pünduna getirdi mi **Y. Kemal, Castro** ve **Y.G. Özden**'e satışır. Sadece *"takıntı"*yla yetinse iyi, bir de *"Çı kıntı"*sı vardır. Bakın bu haftaki ince yağına bakın ve niçin Hakkı Bey'in neredeyse hayatının son döneminde iteleye kakalaya *"meşhur"* yapılmak istenmesini anlayın. Buyrun *"Çıkıntı"*ya: *"Muhterem Nazmiye Hanımefendi! Zevcinize olan düşkünlüğünüzü işitirim. Maddi ve manevi bütün konforu yanında, giyim kuşamıyla da ilgilendiğinizden eminim. Hoş görünüze sığınarak bir maruzatta bulunacağım. Cumhurbaşkanımızın geçen cumartesi günkü kıyafeti (prens-dö-gal ceket ile gri-beyaz küçük kareli gömlek ve düz renk kravat) bir uyum şahaseriydi denemez. Talimatınızı anlamayan Köşk'ün esvapçı taifesinin marifeti olsa gerektir.*

Siz, beyefendi ve ben aynı neslin insanlarıyız. Gençler bizi mahitaba almak için bahane arar; bunu bildiğim için, sizi uyarmayı da görev bildim."

Yazı bu kadar. Hangi amaçla yazıldığı belli değil. Laf olsun, köşe dolsun! *"Mahitab"*a alınmaktan çekinen Hakkı Devrim'i biz de uyarmayı görev biliyoruz. Böyle bir yazı yazmakla çoktan *"maytap"*a alındınız bile!

Paldır KÜLTÜR Test

1. Aczmendi lideri Müslüm Gündüz'ün basıldığı ev hangi gazetenin yazarına aittir?
a) Akit b) Milli Gazete c) Akşam d) Yeni Şafak

2. Yazılarında sık sık sosyalist olduğu yıllarda okuduğu kitaplar için *"Cinnet yılları kitapları"* diyen gazeteci kimdir?
a) Hadi Uluengin b) Ertuğrul Özkök c) Güneri Cıvaoğlu d) Cengiz Çandar

3. Laik rejime patates rejimi diyen Erbakan'ın 40 yıldır devletle uzlaşma halinde olduğunu iddia eden gazeteci kimdir ve hangi gazetede çalışmaktadır?
a) Milliyet-Taha Akyol b) Hürriyet-Emin Çölaşan c) Sabah-Can Ataklı d) Milliyet-Derya Sazak

4. Milli Gazete yazarı Zeki Ceyhan, Güngör Mengi'nin hangi lafına kızmıştır?
a) Hükümeti tanSULANDIRIYORLAR b) Cumhuriyet fazilettir ama hükümet FAZİLLET değildir c) Teknisyenlerden oluşmuş *"çevik bir"* hükümet kurulsun d) Milli Gazete nasıl milliyetçi ki Arapça öğretiyor?

BARIŞ ERTÜRK

KAYISI KAVANOZU

İkinci Dünya Savaşı'nda, Okyanus ve deniz diplerinin yeni gemilerle tanıştığı yıllarda, Trabzon'un Boztepe Mahallesi'nde bir çocuk, her gece evlerinin kapısının önünde otururak beklemeye başlar. Babası değildir beklediği. Tahsildar Şükrü Efendi uykuya dalmıştır çoktan. İşten eve yeni dönmüştür, eşiğin soğuk taşına oturan çocuk. Çırak olarak çalıştığı terzi dükkânı her gece olduğu gibi yine geç kapanmış ve ustasının kalıplarını, makaralarını, iğnelerini yerlerine kaldırıp kumaş parçalarını süpürdükten sonra yorgun argın çıkmıştır, evin yokuş olan yolunu. Beklediği de bir bekçi ya da sarhoşun geçmesidir. Evin avlusuna açılan koca sokak kapısının mandalını kaldıracak güç, henüz kollarında yoktur.

Terzi çırağı günün birinde bir gemi resmi çizer babasının cep takvimine. Rüzgâr arkadan esiyor olsa gerek, dumanı burun istikametine doğru savrulmaktadır resimdeki geminin. Ay yıldızlı bayrağı taşıyan direği de küpeştesinde değil, burnundadır. Geminin adını da yazmayı unutmamıştır *"Trapzon"*...

1938'de Danimarka'da yapılan gemiye önce *"Elazığ"* adı verilse de sonradan *"Trabzon"* olarak değiştirilir. Uzun yıllar yolcu taşıyan gemi, 1970'de Deniz Kuvvetleri tarafından satın alınır ve *"Erkin II"* adı verilir. 1983 yılında Aliağa'da sökülen gemiyle resmini yaptığı çocuk kaç defa tıraş olmuştur, kim bilir?

Demokrat Parti'nin özgürlükleri kısıtladığı dönemde, bizim tezi çırağını, bu sefer limanında beklerken görürüz. Çoktan büyüyüp ustalığı dilden dile yayılan terzileri arasına girmiştir Trabzon'un. Kendisine bordo renkli bir manto diktirmeye gelen güzel bir kızı da birkaç kez numaradan provaya çağırmış ve kandırmayı başararak evlenmiştir. O gün, *"Tuncay Terzihanesi"*nin kapısına kilidi vurduktan sonra eve gitmek yerine limana inmiştir. Demokrat Partililer, kente gelen geminin yolcularından olan CHP'li **Kasım Gülek**'in karaya adım atmasına izin vermemektedirler. Bu durum oldukça kızdırır terzi Tuncay'ı. Haksızlıklara sessiz kalmak yerine, topladığı birkaç arkadaşıyla limanın zürafaya benzeyen dev vinçlerinin altında ne yapılması gerektiğini konuşurken rüzgâr alır götürür gür sesini. O, kapının mandalını kaldıramayacak kadar kolları zayıf olan bir çocuk değildir artık. İki metreye yakın boyuyla arkadaşları tarafından *"uzun"* diye çağrılmaktadır.

Karaya çıkılmasına izin verilmeyen Kasım Gülek, bir gemiye ad vermiş olan politikacılardandır. Bu geminin hangisi olduğunu öğrenmek için **Mehmed Kemal**'in **"Öğle Rakıları"** adlı şiirinin ilk dizelerini okumalıyız:

Buyurun içelim birer kadeh
Güzeldir öğle rakıları efendim
Unutulmaz
Bir kadından söz eder gibi
Utangaç, gizli yasak
Burası Arnavutköy efendim,
Eskiden ne güzel yerler vardı
Bir şilep geçiyor, bir tanker,
Bu Tarsus gemisi bizim
Karadenizden, seferden dönüyor

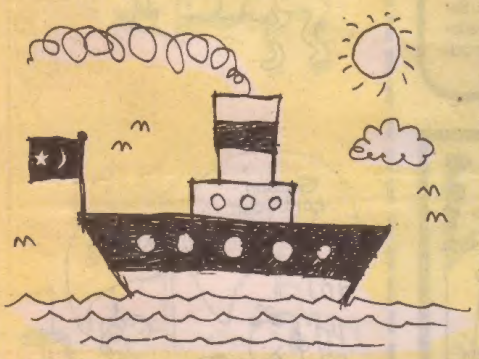

1948'de satın alınan *"Harry Lee"* adlı gemiye *"Edirne"* adının konulması uygun görülür. Fakat Kasım Gülek'in önerisiyle 1931 yılında Amerika'da yapılmış olan gemiye *"Tarsus"* adı konulur. Mehmed Kemal her ne kadar Karadeniz'den dönerken görmüş olsa da gemi daha çok Akdeniz seferlerinde kullanılır. Amerika'ya turistik seferler de yapan Tarsus, bir kez sergi gemisi olarak da kullanılır. 1960 yılının 14 Aralık günü, *"Peter Zoranic"* adlı Yugoslav tankerinin *"World Harmony"* adlı Yunan tankeriyle Boğaz'ın Kanlıca açıklarında çarpışmasıyla çıkan yangın Çubuklu önlerinde demirleyen Tarsus'un sonu olur. İki denizcinin yaşamını yitirdiği kaza sonrasında Tarsus hurdaya çıkarılır.

CHP'li politikacının Trabzon'a ayak basmasında kararlı olan limandaki bir avuç insan harekete geçer. Kasım Gülek'i omuzlarına alan *"Uzun"* önde olmak üzere kent meydanına doğru yürürlerken bir yandan da *"Özgürlük... Özgürlük..."* diye bağırmaya başlarlar. Demokrat Parti'nin baskısından bıkan Trabzonlular, koşarak katılırlar böylesi bir çağrıya. İstenile olmuş, binlerce insan kent meydanında toplanarak üstlerindeki ölü toprağını atmıştır.

Ertesi gün, Terzi Tuncay, dükkânının önünde toplanan esnaf arkadaşlarına olanları anlatırken Demokrat Parti'nin önde gelenlerinden biri de oradan geçer. Kalabalığı görünce durur ve laf atar: *"Dün gece n'oldi size?.. Bağiriydunuz 'Ozgurluk' diye... Hepinuz haksizsunuz. Bi tek Tuncay haklidur!.. O, ozgurluk diye bağirabilur..."*

Herkes şaşkınlık içinde bakarken DP'li sözlerini tamamlar: *"Çünkü, Kasım Gülek bindiydi oni!.."*

SUNAY AKIN

► **Kilometre başına bir düzine "devlet sanatçısı"**
Son olarak 72 sanatçı birden devlet sanatçısı yap

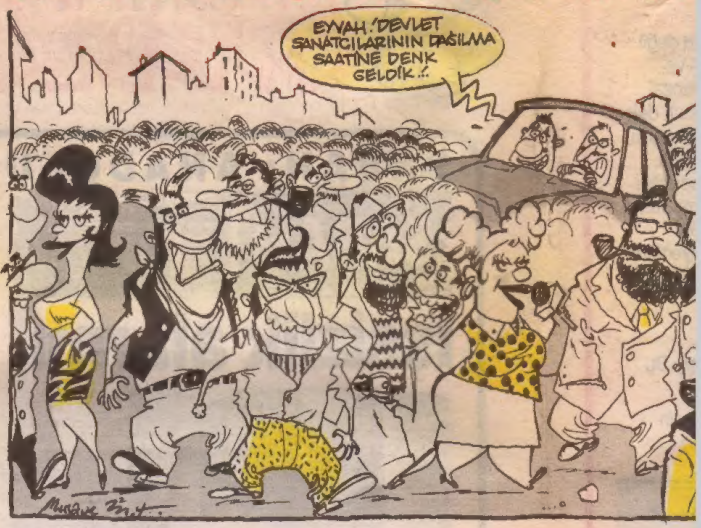

► **Eğitimde "şeriat mesaisi" kesilemiyor! Milli Eğitim yurtlarında şeriatçı konferanslar ve dinsel propaganda devam ediyor!**

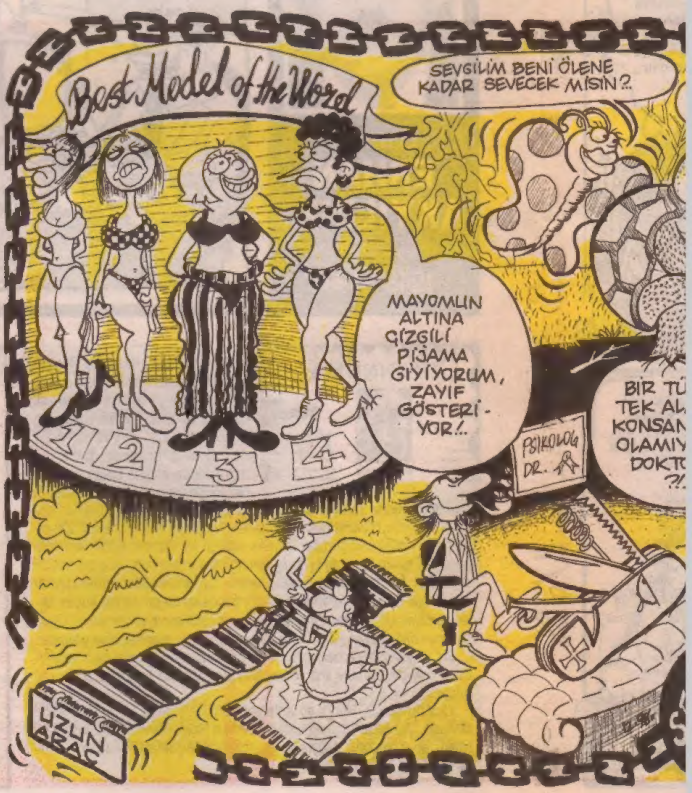

DAYAK ANILARI

Bu hafta Ankaralı okurumuz ***Argün Katırcı****, bir okul dayağı anısını bizlerle paylaşıyor:*

"1997 Mersin Fen Lisesi. Ders: Edebiyat. Konu: Mefailûn, Failûn... Hoca: Yasin... Herkes uyku pozisyonunda, ben ve arkadaşım Şeyhmus canımızın sıkıldığına karar verdik ve de ön sırada oturan Abdullah'ın ayağa kalkmasını fırsat bilerek sırasına anahtar, silgi, kalem, kalemtıraş ve bilumum batıcı eşyayı koyduk. Abdullah oturunca nedense birden meledi. Hoca geldi, arkadaşım Şeyhmus'a tekme atmaya başladı. 'Hocam onun suçu yok!' deyince de benim kafama yumruk atmaya başladı. Ders sonunda Şeyhmus sekiyordu, benim ise beynim sallanıyordu. Sonra gidip, hocadan yaptığımız saygısızlıktan dolayı özür diledik(?)"

Mektuplarınız için adresimiz: Türkocağı Cad., 39/41, Cağaloğlu - İSTANBUL
Faksınız için numaramız: (0212) 512 54 55

Siz de okullarda yaşadığınız dayak maceralarını, yer, zaman, isim belirterek, bize yazın, yayımlayalım. Anılarınızı bilün. Dinozorcularla paylaşın...

▶ Tosuncuklar, solcu öğrenci kıyımını, polis gözetiminde sürdürüyor!

Alternatif Halk Şiiri Antolojisi

Köpeğinin nankörlüğünden yakınan Halit Teraskat adlı banka müdürünün yazdığı şiirdir:

Kediler için nankör derler
Köpeğim nankörün hası çıktı
Bu nasıl iştir ey erenler
Köpeğim nankörün hası çıktı!

Mamayla pirzolayla besledim
Özenle yıkadım kıvançla süsledim
"Dük... Dük..." diye adını ezberledim
Köpeğim nankörün hası çıktı!

Halit der ki, ey nankör köpek
Hepiniz aynısınız, huyunuz tek
Isırdığın bölge pek sızlıyor pek
Köpeğim nankörün hası çıktı!

Telefon sapığını tespit ettirip döven Gülümser Tütün adlı manikürcünün yazdığı şiirdir:

Aylardır telefon ediyordu
Ritmik bir şekilde soluyordu
Asla ve asla konuşmuyordu
Neticede kafasını yardım sapığın!

Önce tespit ettirdim yerini
Sonra güzelce aldım adresini
Giyinip süslenip çaldım zilini
Neticede kafasını yardım sapığın!

Gülümser der ki, girdim içeri
Çaktırmadan çıkardım çantadan keseri
Kafasına vuranda dile geldi serseri
Neticede kafasını yardım sapığın!

Rüyasında dedesini seri katil olarak gören Volkan Epe adlı çocuğun yazdığı şiirdir:

Rüyamda dedem bir canavardı
Elinde makineli tüfek vardı
Önüne gelenin canını aldı
Hem korktum, hem gurur duydum!

Dedemi kimse durduramadı
Herkes uğraştı ama vurduramadı
Dedem oyunu başarıyla tamamladı
Hem korktum, hem gurur duydum!

Volkan der ki, olacağı buydu
Beynim bilgisayarla doldu
Hacı dedemin de imajı bozuldu
Hem korktum, hem gurur duydum!

ALTAY MARTI

Sabah İnsanları

Sabahın insanları somurtkan yüzleriyle sokaktalar yine. Vücutlarından hoşnutsuzlar. Trafik lambaları çok kepaze. Bekliyorlar; telaşları onlardan beş adım önde.

Kaldırımlar küstah, vitrinler vakur, arabalar afilli. Sabahın insanları tükenmeye yüz tutmuş sabırlarını hâlâ seviyorlar. Gökyüzü kendi halinde. Hayat geçkin bir fahişe gibi: Umursamaz ve kaybetmişliğin sahte gücüyle avunuyor.

Kimse birbirini tanımıyor, tanısa da sevmiyor, sevse de çabucak bitiriyor her şeyi. Herkes garip bir teselli peşinde. Geçmiş zaman ahlakına, Tanrı'ya, sefalete, kariyere ve yeteneklerine sığınanlar var. Kimse âyini kaçırmak istemiyor.

Caddelerden geçen ve güzel olan her şeyi kim bağışladı insanlara ve neden paylaşılamıyor? Neyin artıklarıyız? Vahşetin mi, hüznün mü, kavganın mı, kötülüğün mü, kederin mi?

İçimizde ilk çağlardan beri var olan "başkaları" neredeler şimdi? Büyük makineleri icat ederken taşları kırarken, denizleri geçerken gökyüzüne el uzatırken, barikatlar kurarken bilinmedik bir yerde savaşırken ya da bir fabrikada çalışırken mi yitirdik onları? En uzak zamandan bu yana birbirimize bir miras veya ganimet olarak bıraktığımız her şey; işimizi kolaylaştıracak, yaşamımızı güçlendirecek her şey niçin bizi, içimizdekini de alıp götürdü? Hangi ayna görüntümüzden ürkmüyor artık? Büyürken ve çoğalırken nasıl kaybolabilir ki insan?

Hükümdarların ayaklarına kapanmaktan, çoktan teslim olduğumuz için her şeye tapınmaktan ve erimekten ve tükenmekten ve sıradanlaşmaktan ve bir köşeye sinmekten fırsat bulup, geleceğin belki de düşlerimize uyabilecek tarihini tasarlayamaz olduk. Şaşkınız. Yüzümüze doğru uzatılan, parmakları kutsuyoruz; âyinin bir parçası bu.

Bu kentleri biz kurduk, ama hiç biri bizim değil. Terimiz boşa gitti. Terimiz açgözlü tüccarların zalim ellerinde çok ucuza gitti. En can acıtıcı olanı da, terimizin artık bize ait olmaması. Bu yüzden ters ters bakıyor bize kentler; ismimizi en karanlık köşelere fırlatıyor.

Sabahın insanları aylak mı, sorumsuz mu, pervasız mı, aptal mı? Hayır! Başkalaşım var. Sokakları çiğneyen adımlar, bir gün önceki adımlar değil. Bir zehir akıtılmış gövdelere. Büyü arsızca musallat olmuş beyinlere. Palazlanmış bir telaş, gittikçe artan endişe, amaçsızca sarf edilen güç, geçen hayat, inançsızlık, kara sevgiler, sefil bir zaman, yüzsüz ve acımasız bir kudret, sinsice yaklaşan ölüm ve saklanma ihtiyacı. Madem ki içimdeki başkasını köle yaptım hayata, o halde pespaye bile olsa halim ben girerim içime. Soluduğum havanın bu teşebbüsünden haberi var mı peki? Hayır!

Kasvet yanıbaşımızda. Sabahın insanları buna alışalı çok oldu. İzin hoyratlığa değil cinnete çıktı sadece. Delirmek, beli ve boynu bükülmek, ağıt yakmak, gülünesi çığlıklar atmak, kanının son damlasına dek üzülmek ve koşuşturmak serbest. Dehşeti kanıksamak, cesetlerle birlikte uyumak, parçalanmışlığı seyretmek, düşüncesizliği alkışlamak; kof fakat iri, fakat bakımlı, fakat gösterişli gövdelere hayran olmak ve sabahın kör vakti sokaklara düşmeyenlere salyalı salyalı imrenmek serbest. Yaşıyorsun ya ulan, daha ne istiyorsun?

* * *

"Sizi buralarda hiç görmedim kardeş. Bu şehrin yabancısı mısınız?"

"Hayır! Yabancılaşmışıyım. Her şey için teşekkürler."

KİTAPLAR

- **Hayallerini Yak Evi Isıt**, Cezmi Ersöz, Çınar Yayınları
- **Çöldeki Penguen**, Bülent Akyürek, Vadi Yayınları
- Aras Yayınları'ndan üç kitap:

Biletimiz İstanbul'a Kesildi, Mıgırdıç Margosyan

Memleketini Özleyen Yengeç, Yervant Gobelyan

Babam Aşkale'ye Gitmedi, Zaven Biberyan

SEMRA CAN

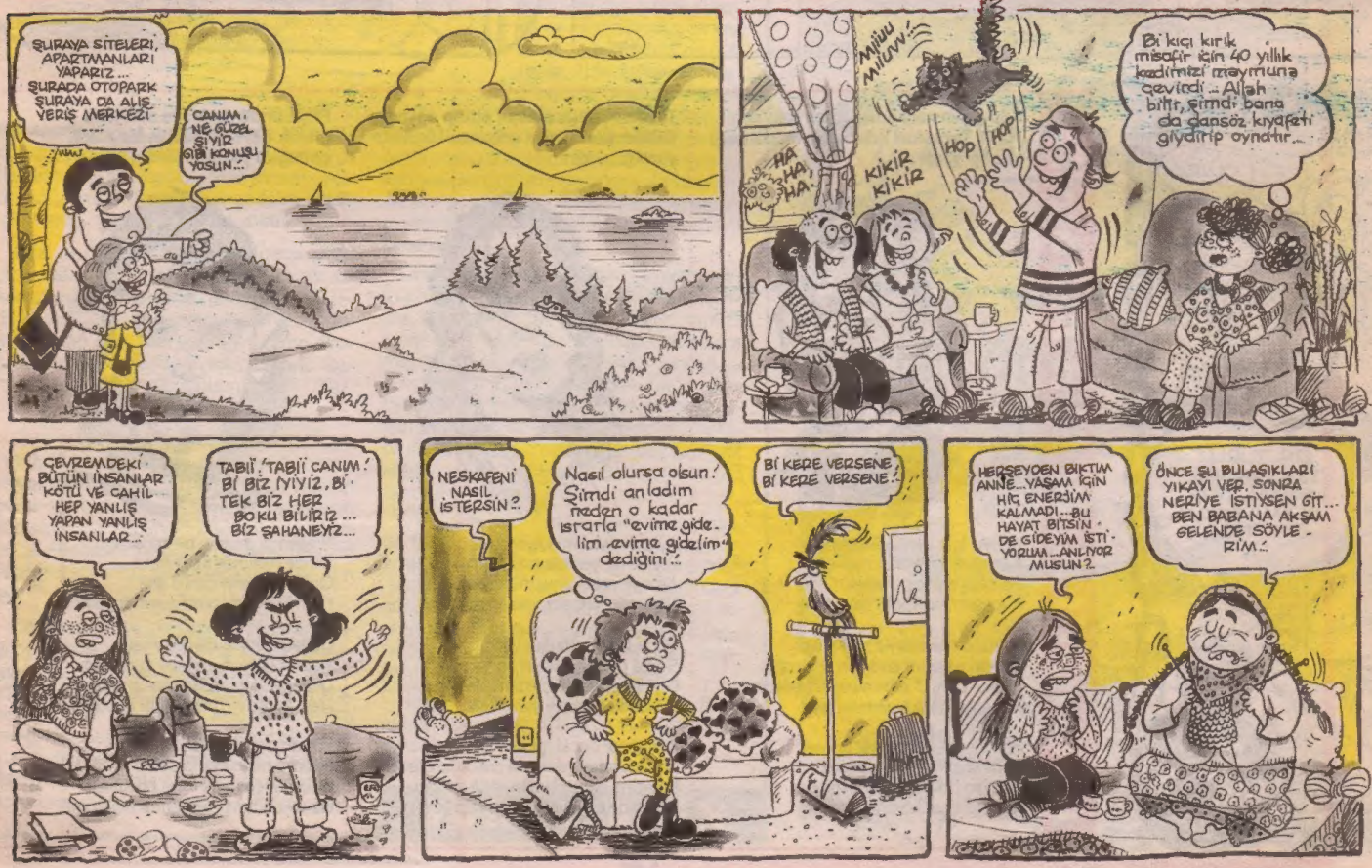

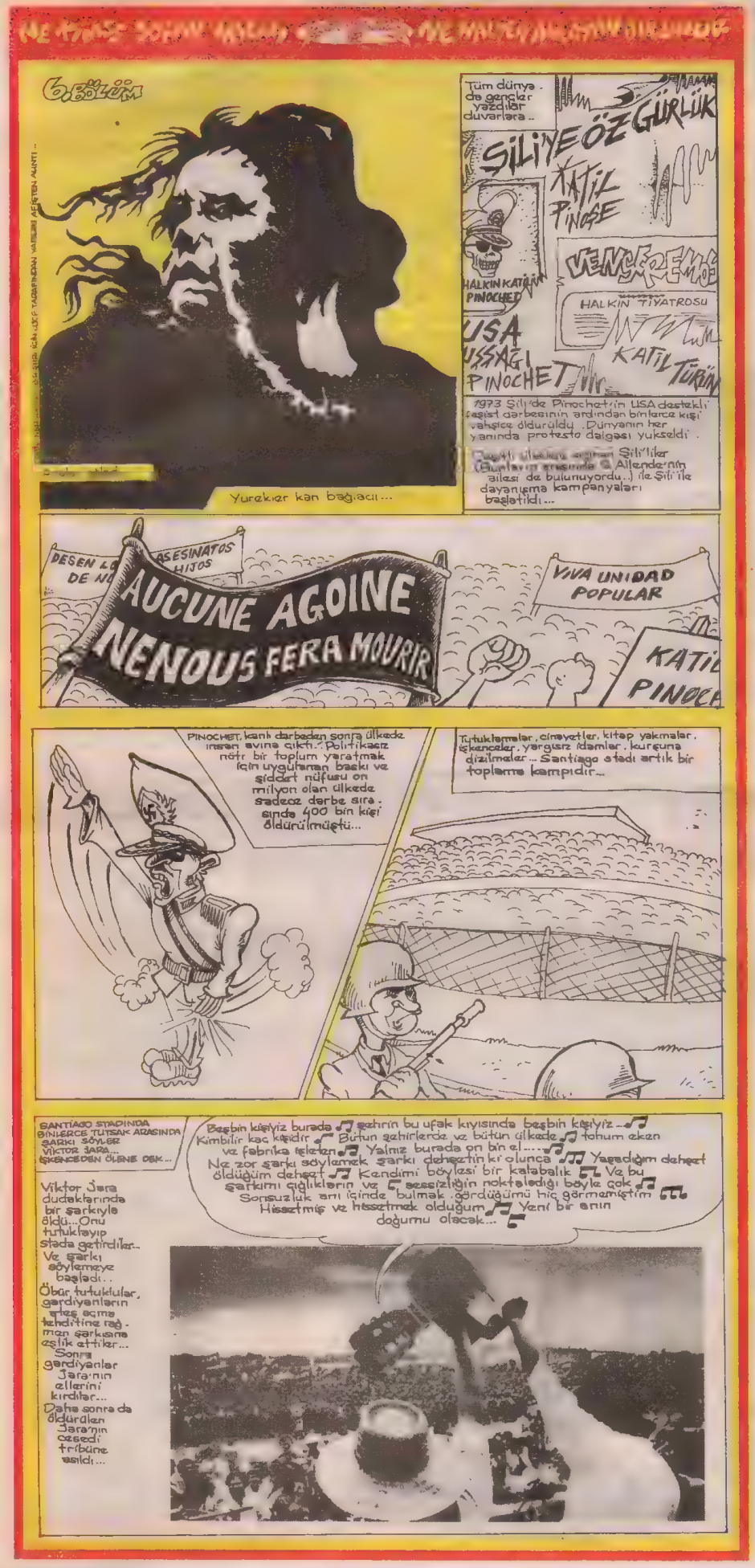

ÖĞRENELİM...

KARİKATÜR

Halk arasında garıgater, gardırop, garındeşen, kalekati, golatan kaleye de olarak bilinen bu sanat dalı aslın kare ve katır sözcüklerinden oluşmuştur. Bir rivayete göre MS 500'lü yıllarda Anadolu'da katırını çok even bir çiftçi yaşarmış. Bu çiftçi kendi halinde bir adammış. Gel zaman git zaman, bu köylünün ülkesi Çinliler tarafından işgal edilmiş. Bütün ülke halkına bu Çinliler (yaptığım araştırmaya göre ancak % 62'si zaymıns diyor) türlü eziyetler yaparlarmış. Başta karete olmak üzere bazı tekniklerle halkı döverlermiş. Her neyse bir gün bizim çiftçiye kıl olan bi Çinli, çiftçinin sevgili katırını hunharca katletmiş; üstüne üstlük çiftçiyi de dövmüş. Çiftçi katırın arkasından günlerce ağlamış ve katırın anısına bir şeyler yapmak, yaptırmak istemiş. En sonunda katırın resmini yaptırmaya karar kılmış. Yalnıız; bu resim ne pastel boyadan ne de suluboyadan olucak. (O zamanlar Filli boya da yok!) Mutlaka çinimürekkebinden olmalı diye şart koşmuş. Amacı onun Çinliler tarafından katledildiğini, gelecek kuşaklara aktarmakmış. Neyse fazla uzatmayalım; sonunda yaptırmış. Çok da güzel olmuş. Köy halkı bu esere karekatır adını takmış. Zamanla bu, karikatür olarak değişmiş ve günümüze kadar gelmiş.

Bu rivayeti doğrulayan bir bulguysa İngilizce karikatür squaredonkey demek yani kareeşşek. Tabii İngilizler katırı bilmeyip eşşek sandıkları için bu çeviriyi doğal karşılamak lazım.

Bir başka enteresan rivayete göre ise karısına kat alma isteği ile yanıp tutuşan bir adamın, bu isteği gerçekleştirmek için dağda elmas madeni ararken (konsantre salakmış) yere düşmesi ve bu düşme sonucunda aldığı şeklı resmeden ressamın, bu hikâyeyi öğrendikten sonra resmine, fabrikatör misali, karıkatör ismini takması sonucunda bu sanatın ismi doğmuştur.

Tabii bunun ispatı hiçbir literatürde bulunamadığından, birinci rivayet bilim adamlarınca daha fazla kabul görür.

BASKETBOL

Boylarının uzun olması nedeniyle arkadaşları tarafından dışlanan, *futbol maçlarına alınmayan* kişilerin *gıcıklığına* icat ettikleri bir spor türüdür. Basketbolun da dokuz aylık, tek pota gibi değişik çeşitleri vardır. Dünyada en yaygın olanı beşer beşer on kişinin oynadığı çeşididir. Basketbol oyuncuları çok hırslı kişiler olduklarından, bu spor dalında kesinlikle *beraberlik* diye bir şey olamaz mutlaka bir taraf kazanacaktır. Kaybeden taraf çoğunlukla kendilerini *asma* girişiminde bulunsalar da *boylan çok uzun* olduğundan bu girişimler *başarıyla sonuçlanmaz*.

Basketbolu diğer takım sporlarından ayıran en büyük özelliği, anlamsız şekilde sayıların *ikişer ikişer* bazen *üçer üçer* artmasıdır (bunun sebebi hiçbir tarih kitabı tarafından açıklanamamıştır).

Ülkemizde basketbol hakkında en merak edilen konu, futbolcularla aralarında kavga çıksa kimin döveceğidir. Bunun cevabı ise daha basittir. Tabii ki futbolcular döver. Sebebi ise daha da basittir. On bir kişi elbet beş kişiyi rahatlıklıkla dövebilir.

BASKETBOL SÖZLÜĞÜ

Birçok enteresan tanımı barındıran bu spor dalı hakkında bilinmesi gereken tek şey: *Abuk sabuk* atışların sonuna ...ŞAT eklendiğidir (Hukşat, Çemşat...)

TAYLAN YAPICI

...SEVİNELİM

KAMURAN SÜNER

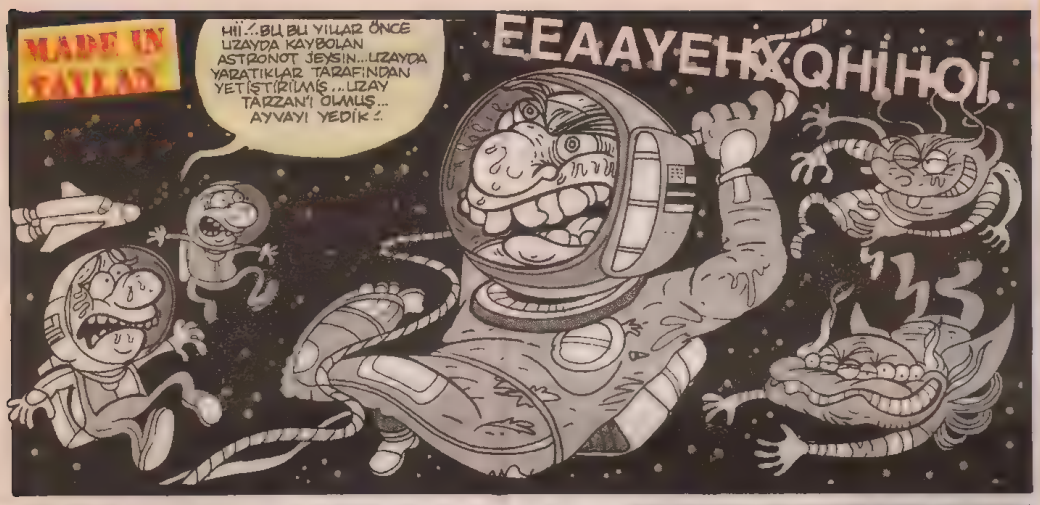

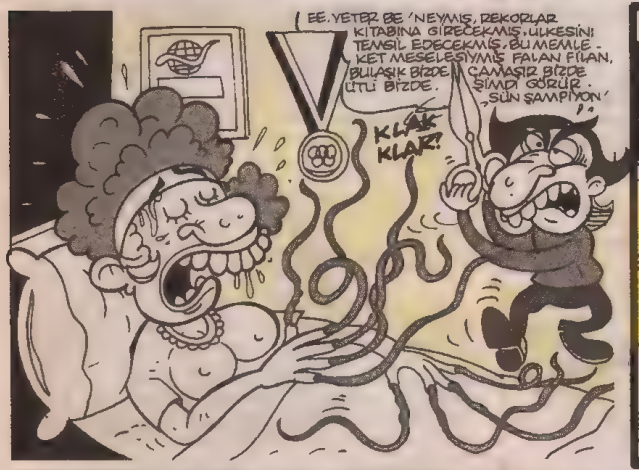

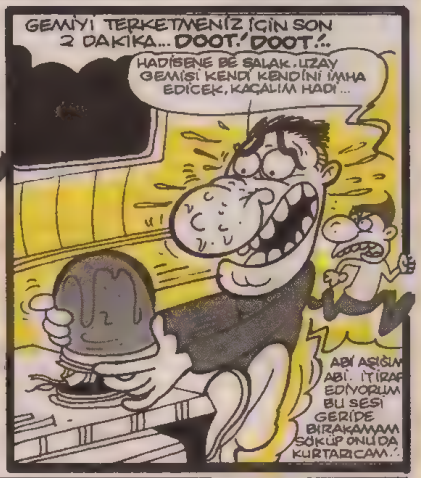

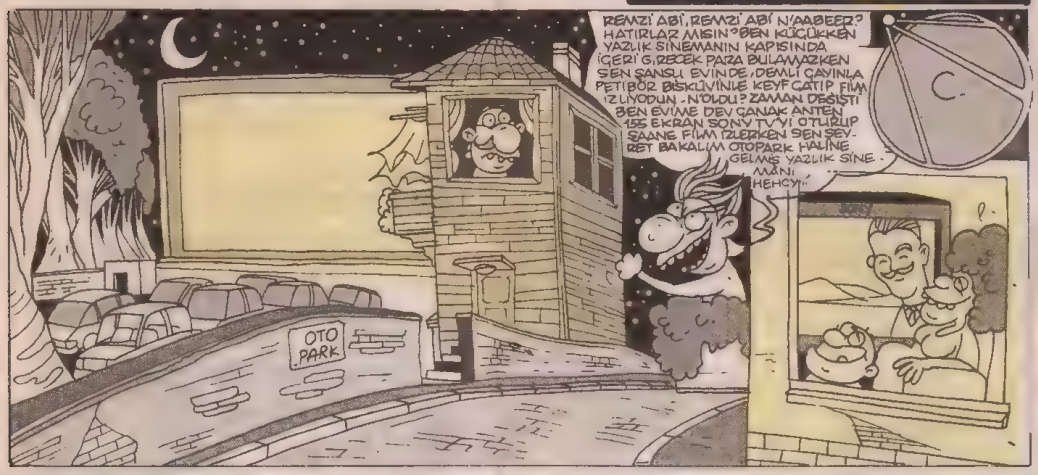

fiko'nun sarkacı

REKLAMLARI İZLEDİNİZ!..

Burası Türkiye... Yok öyle...

Ali, çok asabi ve bir o kadar da harbi bir delikanlıdır. Her yaz, ekin zamanı köye amcasına yardıma gider. Ali'nin en büyük problemi, köyde bile saplı jiletlerin gavur malı ve çok pahalı olmasıdır. Bu yüzden köylü güzellere canti görünmesi pahalıya patlamaktadır. Yine bir gün Ali'nin canı burnundadır. Sıcaktan ötürü gömleğini çıkarmış, atletiyle bir iskemleye çökmüş tam su içip serinleyecekken; Tayfun Talipoğlu köye gelir. Yoldan geçerken tarlaya dalıp Ali'nin yanına gelir. Kamerayı gören Ali, dayanamayıp şikayetlerini sıralar. Olay tamamiyle bundan ibarettir.

Demirbankiyi günler diler...

Mekan; stüdyoların bolca bulunduğu Güneşli taraflarında bir bardır. O gün öyle bir tesadüf yaşanır ki şaşarsınız. Meğer bütün banka reklam filmleri o gün aynı civardaki stüdyolarda çekilmemiş mi! Hepsinin çekimi de aynı zamanda bitmemiş mi! Bir de hepsi yakınlardaki aynı bara yorgunluk atmaya gelmemiş mi! Seyreyleyin şenliği! Hemen kaynaşılır. Sonra da içkinin tesiriyle saçma sapan konuşmaya başlanır. Yine enteresan bir tesadüf sonucu Demirbank'ın reklam ajansının sahibi ile bir Demirbank görevlisi yeni reklam kampanyasını konuşmak üzere aynı bara aynı akşam takılmıştır. Reklamcının yanında da oğluna doğumgünü hediyesi olarak aldığı video 8 kamera vardır. Bütün rezaleti kameraya çekip, sonuna da banka çalışanının gaza gelip bir mudi ile yaptığı enfes dansı ekleyerek yeni reklam filmini oluştururlar.

Banka şubelerini hiç sevmem...

Kahramanımız banka şubelerini hiç sevmeyen ama telefonla konuşmayı çok seven sevimli ve de sinirli bir şahıstır. Elindeki cep telefonu kafasına yapışık yaşadığı için, kansere yakalanma riski, Çernobil faciasından sonra Karadeniz çaylarından demlik demlik içen sevgili bakandan daha yüksektir. Bu arkadaş bir gün evdeki bilgisayarına yeni bir hoparlör almış evine dönerken, bir banka şubesinin önünden geçmek zorunda kalır. Sinirleri tepesine zıplayan eleman, hışımla içeri dalıp milletin önünde telefon ve hoparlörü kullanarak, banka hesabından bir arkadaşının hesabına para aktarır. Sonra millete dönüp "nasıl koydum ama!" hareketi yapıp çıkar gider. O çıkar çıkmaz da telefonlarına sarılan millet, şifresini öğrendikleri zavallının hesabındaki tüm parayı çektikleri gibi tonla kredi alıp adamı milyarlarca da borca sokarlar. Üstelik bizimki, arkadaşının hesabına hava olsun diye aktardığı parayı, "elim sıkışık" bahaneleri nedeniyle geri de alamaz. Oh olur.

FİKRET BEKLER

Devamı arka sayfada

Başlarafı 13. sayfada

Basamaklardan yuvarladılar genç adamı.. Ölmüştü. Sıkı sıkı yapışmıştı defterine.. Komşular başına toplandı. "Endişelenmeyin" dedi birisi.. "önce o bize saldırdı deriz zaten tehlikeli bir halk düşmanıydı. işte kanıtı da burada"... Ve genç adamın sıkı sıkı tuttuğu siyah kaplı defteri çekip aldı ellerinden...

BİTTİ

MİLO DOR'UN öyküsünden uyarlandı

S. Gürpınar

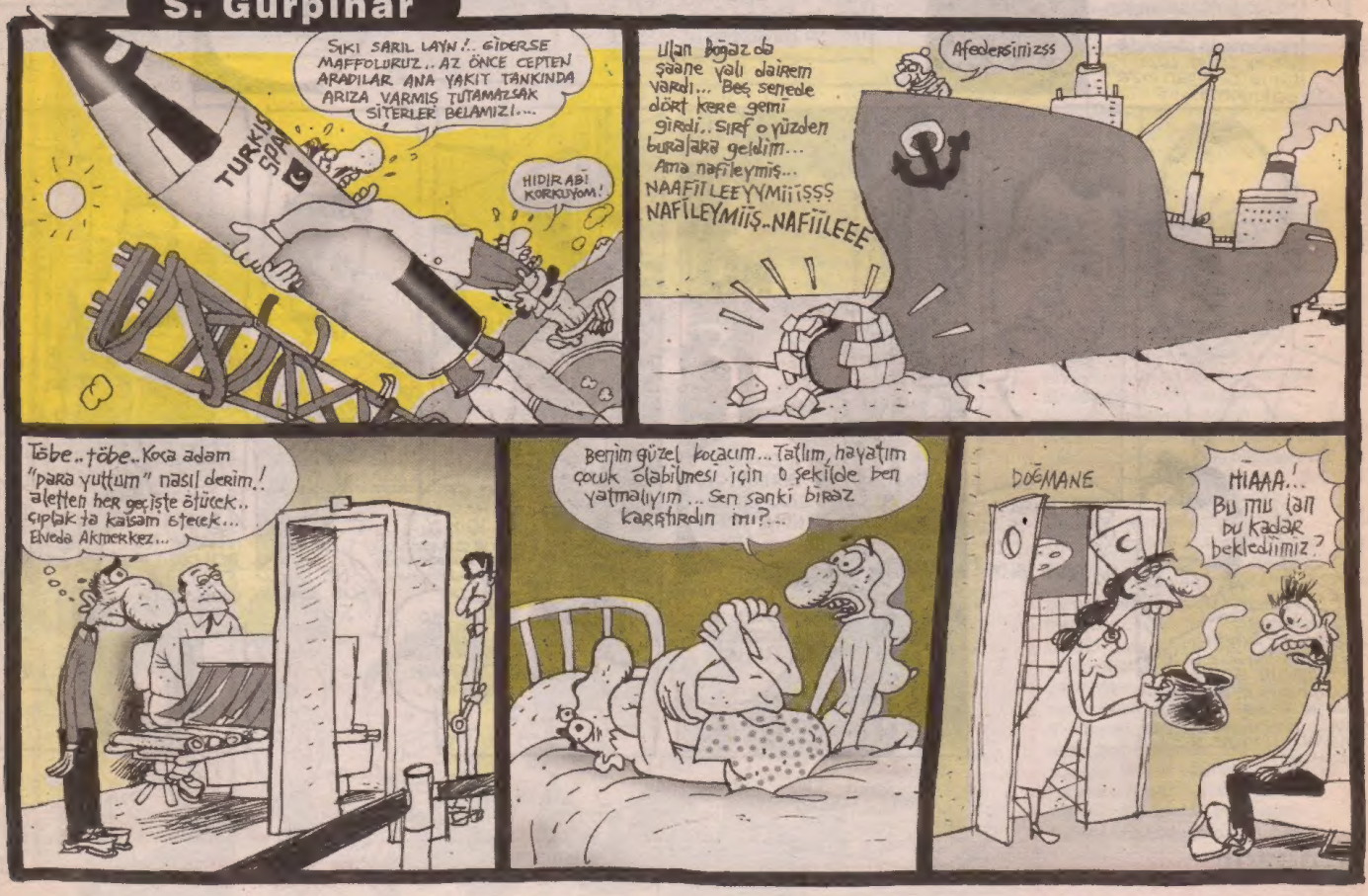

CAN'IMIN MAFYASI

ÖZET: Siyasetçiler, işadamları, gazeteciler derken; şarkıcılar, manavlar, son ütücüler de mafyaya bulaşır...

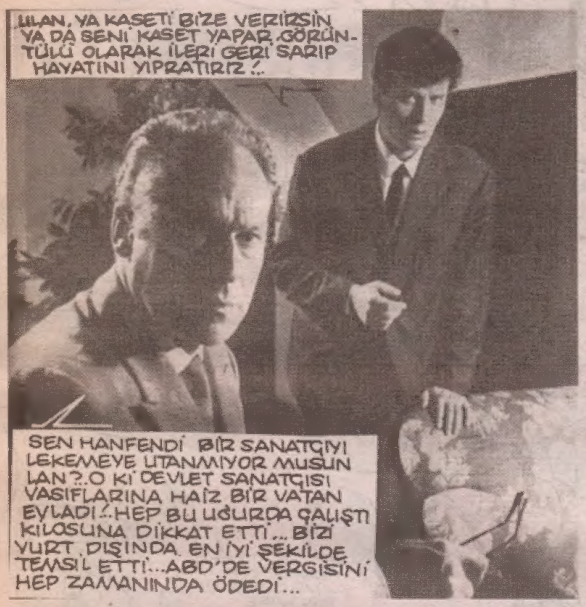

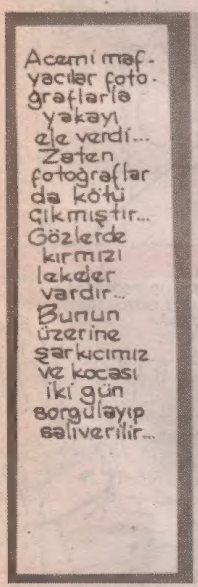

Şakası bile komik...
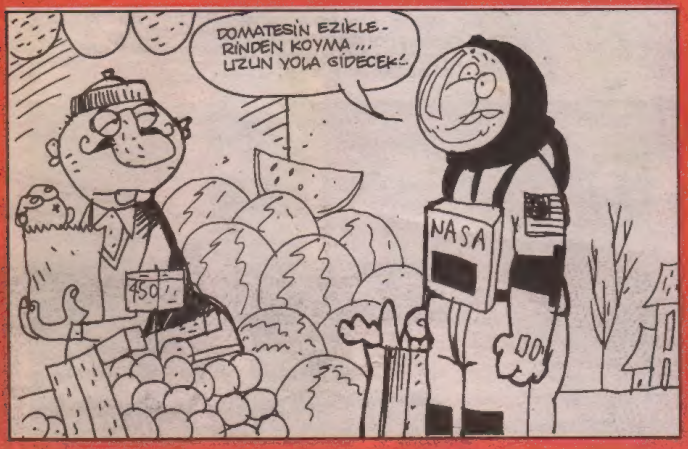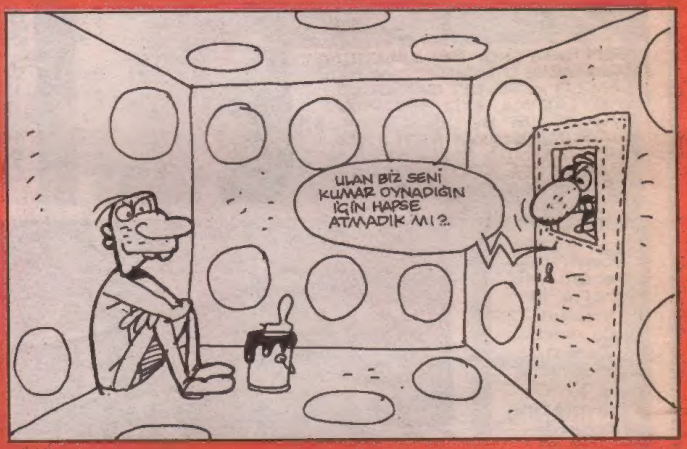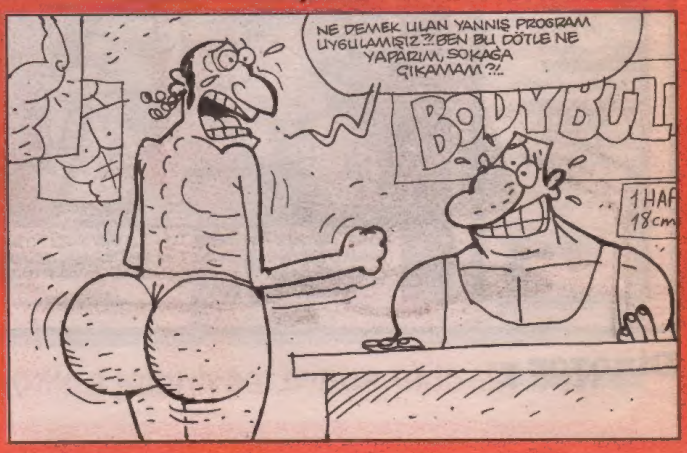
B.BAYRAM.